

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Ewolucja strategii makroregionalnych UE: obecne praktyki i przyszłe perspektywy, szczególnie w regionie Morza Śródziemnego

P7_TA(2012)0269

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2012 r. ewolucja strategii makroregionalnych UE: obecne praktyki i przyszłe perspektywy, szczególnie w regionie Morza Śródziemnego (2011/2179(INI))

(2013/C 349 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając program operacyjny MED na lata 2007–2013 przyjęty przez Komisję w grudniu 2007 r.,
- uwzględniając program ENPI w zakresie współpracy transgranicznej w obrębie basenu Morza Śródziemnego na lata 2007–2013 przyjęty przez Komisję w dniu 14 sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając plan strategiczny Arco Latino na lata 2010–2015 pt. „Zorganizowane i innowacyjne Śródziemnomorze”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego oraz roli makroregionów w przyszłej polityce spójności ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz rozwoju gospodarczego i społecznego regionów górskich, wysp i obszarów słabo zaludnionych ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. pt. „Wnioski z piątego sprawozdania w sprawie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej: przyszłość polityki spójności” (COM(2010)0642),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. pt. „Strategia Unii Europejskiej dla regionu Dunaju” (COM(2010)0715) oraz towarzyszący strategii orientacyjny plan działania (SEC(2009)0712),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie wdrożenia strategii UE na rzecz regionu naddunajskiego ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 351 E z 2.12.2011, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 50 E z 21.2.2012, s. 55.⁽³⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 30.

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

- uwzględniając sprawozdanie ARLEM z dnia 29 stycznia 2011 r. w sprawie wymiaru terytorialnego Unii dla Śródziemnomorza – zalecenia na przyszłość,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa – wymiaru południowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 22 czerwca 2011 r. w sprawie wdrażania strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego (COM(2011)0381),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. dotyczącą celu 3: Wyzwanie dla współpracy terytorialnej – przyszły harmonogram współpracy transgranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 i 24 czerwca 2011 r. zatwierdzające strategię Unii Europejskiej na rzecz regionu Dunaju i zachęcające państwa członkowskie do kontynuowania we współpracy z Komisją prac nad ewentualnymi przyszłymi strategiami makroregionalnymi, w szczególności na rzecz regionu Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 6 października 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wsparcia z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (COM(2011)0611),
- uwzględniając opinię z inicjatywy własnej nt. współpracy terytorialnej w regionie Morza Śródziemnego poprzez instrument makroregionu adriatycko-jońskiego, przyjętą jednogłośnie podczas sesji plenarnej Komitetu Regionów w dniu 11 października 2011 r.,
- uwzględniając deklarację końcową przewodniczącego międzyinstytucjonalnego forum na temat „Dawne i nowe podmioty w zmieniającym się regionie Morza Śródziemnego – rola społeczeństw, regionów i podmiotów lokalnych, rządów i instytucji ponadnarodowych w zintegrowanej strategii na rzecz wspólnego rozwoju”, które odbyło się w Katanii w dniu 10 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z 14 grudnia 2011 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 19 stycznia 2012 r. w sprawie utworzenia Paktu Wysp jako oficjalnej inicjatywy europejskiej ⁽⁴⁾ zgodnie z art. 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 23 marca 2012 r. dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego (COM(2012)0128),
- uwzględniając deklarację belgradzką przyjętą na XIV posiedzeniu Rady Adriatycko-Jońskiej w dniu 30 kwietnia 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Rozwój strategii morskiej na rzecz obszaru Oceanu Atlantyckiego” (COM(2011)0782),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0154.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0285.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0576.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0016.

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Kultury i Edukacji (A7-0219/2012),
- A. mając na uwadze, że strategia makroregionalna dla regionu Morza Bałtyckiego została przyjęta w 2009 r. i że Komisja (sprawozdanie z dnia 22 czerwca 2011 r., COM(2011)0381) podkreśliła „wartość [tej] nowej metody współpracy”;
- B. mając na uwadze, że – w odniesieniu do strategii makroregionalnej na rzecz regionu Dunaju – na posiedzeniu w dniu 13 kwietnia 2011 r. (!) Rada zwróciła się do Komisji, „aby odgrywała pierwszoplanową rolę w strategicznej koordynacji”;
- C. mając na uwadze, że strategia makroregionalna ma na celu otwarcie nowego obszaru dla polityki spójności w Europie, dążąc do postępu opartego na rozwoju terytorialnym;
- D. mając na uwadze, że w odniesieniu do pozycji w budżecie „pomoc techniczna na rzecz Morza Bałtyckiego”, utworzonej z inicjatywy Parlamentu podczas przyjmowania budżetu Unii Europejskiej na 2011 r., wykazano wartość tego rodzaju środków dla należytego rozwoju strategii makroregionalnej;
- E. mając na uwadze, że Komisja proponuje wzmocnienie wymiaru ponadnarodowego polityki współpracy terytorialnej w celu wsparcia nowych strategii makroregionalnych (COM(2010)0642);
- F. mając na uwadze, że zaawansowanych jest wiele projektów dotyczących makroregionów i że Komisja, pełniąc funkcję koordynacyjną, powinna pomóc we wprowadzeniu trwałego zarządzania tymi projektami oraz określić wspólne kryteria i wymierne wskaźniki umożliwiające ocenę ich trafności;
- G. mając na uwadze dużą rolę geopolityczną, jaką w historii Europy odegrał region Morza Śródziemnego;
- H. mając na uwadze, że tzw. arabska wiosna uwypukliła potencjał strategiczny związków o charakterze geograficznym, politycznym i gospodarczym między oboma brzegami Morza Śródziemnego;
- I. mając na uwadze sukces współpracy w ramach procesu barcelońskiego i Unii dla Śródziemnomorza oraz inicjatyw dotyczących współpracy wielostronnej i dwustronnej podejmowanych na podstawie instrumentów i programów UE, takich jak MED i ENPI, w kontekście Europejskiej Polityki Sąsiedztwa;
- J. mając na uwadze obecny rozwój Unii dla Śródziemnomorza oraz zakładany wzrost jej potencjału jako katalizatora w regionie;
- K. mając na uwadze, że podejście makroregionalne umożliwiłoby określenie całościowego projektu dla tego obszaru o zasadniczym znaczeniu dla przyszłości UE, z myślą o wyjściu z obecnego kryzysu i spełnieniu oczekiwań całego sąsiedztwa basenu Morza Śródziemnego, zwłaszcza ludności na jego południowym brzegu;
- L. mając na uwadze, że region Morza Śródziemnego to spójna całość, stanowiąc jeden basen kulturowy i środowiskowy o bardzo wielu wspólnych cechach i priorytetach wynikających z klimatu śródziemnomorskiego, takich jak: takie same uprawy, obfitość odnawialnych źródeł energii, zwłaszcza energii słonecznej, znaczenie turystyki, podobne zagrożenia związane z klęskami żywiołowymi (pożary, powodzie, trzęsienia ziemi, niedobór wody) i zagrożenia związane z działalnością człowieka, szczególnie zanieczyszczenie morza;

(!) 8743/1/2011 REV 1.

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

- M. mając na uwadze, że region Morza Śródziemnego jest bardzo rozległym obszarem, rozciągającym się ze wschodu na zachód na przestrzeni blisko 4 000 km, o licznych wyspach oraz terytoriach mających granice lądowe i morskie z krajami Afryki Północnej, i że należy promować stworzenie w ramach niego bardzo szerokiej sieci szlaków morskich umożliwiającej rozwój handlu przy jednoczesnym ograniczeniu związanych z nim emisji CO₂;
- N. mając na uwadze, że – nie naruszając przepisów art. 174 TFUE – instytucje europejskie nie przyjęły jeszcze stałej strategii uwzględniającej specyficzne potrzeby wysp, a także mając na uwadze, że pełną dostępność śródziemnomorskich regionów wyspiarskich i ich lepszą integrację w ramach jednolitego rynku europejskiego można w najlepszy sposób zapewnić poprzez przydział odpowiednich zasobów i przyjęcie zintegrowanego podejścia w kwestii wyspiarstwa, przy uznaniu niekorzystnej sytuacji strukturalnej mieszkańców wysp w dziedzinie transportu i energetyki;
- O. mając na uwadze postępy prac nad wnioskiem dotyczącym adriatycko-jońskiej strategii makroregionalnej, prowadzonych w kontekście długotrwałej współpracy i solidarności na spójnym terytorium wokół Morza Adriatyckiego i Morza Jońskiego oraz popieranym przez wszystkie osiem państw członkowskich inicjatywy adriatycko-jońskiej (All), wykazywane wielokrotnie w oświadczeniach ośmiu ministrów spraw zagranicznych państw, które przystąpiły do tej inicjatywy w Ankonie (2010 r.), Brukseli (2011 r.) i Belgradzie (2012 r.);
- P. mając na uwadze konsultacje przeprowadzone w ramach opracowywania niniejszego sprawozdania z wieloma zainteresowanymi regionami, Unią dla Śródziemnomorza i poszczególnymi organami zaangażowanymi w politykę współpracy terytorialnej Unii Europejskiej;

W odniesieniu do strategii makroregionalnych w ogólności

1. pochwała podejście makroregionalne w ramach polityki współpracy terytorialnej między terytoriami należącymi do tego samego obszaru usług i pracy: basenu morskiego, masywu górskiego lub zlewni rzeki; jest przekonany, że strategie makroregionalne otworzyły nowy rozdział w zakresie europejskiej współpracy terytorialnej dzięki zastosowaniu podejścia oddolnego i rozszerzaniu współpracy na coraz więcej obszarów poprzez lepsze wykorzystanie dostępnych zasobów; zaleca, aby z uwagi na ich ewidentną europejską wartość dodaną strategiom makroregionalnym poświęcano więcej uwagi w ramach europejskiej współpracy terytorialnej, która ma zostać zintensyfikowana w 2013 r.;
2. jest zdania, że tego rodzaju strategia współpracy terytorialnej jest użyteczna szczególnie w sytuacji, gdy historia rozdzieliła przedmiotowe obszary granicami, i że strategia ta może przyczynić się do dalszej integracji nowych państw członkowskich i ich regionów;
3. uważa, że projekty współpracy terytorialnej i narzędzie EUWT przyniosłyby większą wartość dodaną dzięki całościowej wizji, jaką oferuje strategia makroregionalna, która jednocześnie zapewniłaby wzmocnienie synergii z ważnymi strategiami UE, takimi jak transeuropejskie sieci transportowe czy zintegrowana polityka morska; jest zdania, że strategia makroregionalna ułatwiłaby też zastosowanie innych narzędzi polityki europejskiej, np. narzędzi zaproponowanych przez EBI; ocenia, że działania te przyniosłyby poprawę koordynacji strategii politycznych UE na szczeblu transnarodowym i międzyregionalnym;
4. zaleca, aby strategie makroregionalne opierały się na wielopoziomym zarządzaniu przy zapewnieniu zaangażowania organów szczebla lokalnego i regionalnego oraz jak największej liczby partnerów i zainteresowanych stron, takich jak przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, uniwersytetów i ośrodków badawczych, zarówno w proces opracowywania, jak i wdrażania strategii makroregionalnych w celu zwiększenia odpowiedzialności w tym zakresie na szczeblu lokalnym i regionalnym;
5. podkreśla, że makroregiony to obszary sprzyjające zaangażowaniu terytorialnych podmiotów politycznych oraz podmiotów pozarządowych, ponieważ rozwijają one skuteczne systemy koordynacji ułatwiające podejście oddolne z myślą o zapewnieniu społeczeństwu obywatelskiemu istotnego udziału w podejmowaniu decyzji politycznych oraz o skupieniu istniejących inicjatyw w celu optymalnego wykorzystania zasobów i współdziałania zaangażowanych podmiotów;
6. stoi na stanowisku, że strategia makroregionalna może przyczynić się do zwiększenia skuteczności europejskiej polityki sąsiedztwa lub polityki przedakcesyjnej;

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

W odniesieniu do obecnych strategii makroregionalnych

7. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jak wykazano, strategia makroregionalna dla regionu Morza Bałtyckiego przynosi Europie znaczne korzyści; w ramach tej strategii, którą zatwierdziła Rada i poparła Komisja oraz w którą zaangażowali się wszyscy zainteresowani partnerzy krajowi, regionalni i lokalni, zdefiniowano plan działania o jasno określonych priorytetach;
8. wzywa do dokonania wyczerpującej oceny tej strategii na podstawie obiektywnych kryteriów i wymiernych wskaźników dla wszystkich obszarów priorytetowych;
9. w celu zapewnienia pełnego sukcesu tej inicjatywy uważa za konieczne trwałe utrzymanie jej struktury zarządzania – dzięki objęciu nią władz lokalnych i regionalnych – poprzez uwzględnienie jej w przyszłym okresie programowania na lata 2014-2020;
10. wzywa Komisję i Radę do pełnego poparcia inicjatywy podjętej na rzecz regionu Dunaju, która także powinna być przedmiotem oceny i systematycznego monitorowania;

W odniesieniu do przyszłych strategii makroregionalnych

11. sugeruje Komisji, aby koordynowała proces konsultacji i debaty w zakresie przyszłych strategii makroregionalnych; ocenia, że wobec braku współpracy czy potrzeby zacieśnienia istniejącej współpracy między terytoriami europejskimi należącymi do różnych państw członkowskich, ale do jednego obszaru usług i pracy należy zidentyfikować obszary priorytetowe; jest zdania, że konsultacje te powinny doprowadzić do opracowania niewiążącej „prognozowej mapy makroregionów europejskich”, szczególnie uzgadnianej z zainteresowanymi państwami członkowskimi i regionami, która mogłaby zmieniać się zgodnie z dynamiką rozwoju lokalnego;
12. stoi na stanowisku, że strategii makroregionalne wymagają lepszego dostosowania funduszy oraz skuteczniejszego wykorzystywania istniejących zasobów i koordynacji poszczególnych instrumentów; uważa, że chociaż takie strategii nie wymagają dalszego finansowania, instytucjonalnych instrumentów ani regulacji, uzasadnione jest finansowanie ich monitorowania w formie środków finansowych na pomoc techniczną i środków na wstępną ocenę i gromadzenie danych oraz na ewentualny rozruch, i że strategia makroregionalna powinna wspierać projekty strukturalne z uwzględnieniem wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020;
13. wzywa Komisję i Radę do uwzględniania strategii makroregionalnych UE podczas podejmowania decyzji w sprawie środków budżetowych dotyczących np. funduszy spójności i funduszy strukturalnych, badań i rozwoju, a zwłaszcza współpracy regionalnej;
14. wzywa do ścisłego łączenia programów operacyjnych z odnośnymi priorytetami strategii makroregionalnych w celu zapewnienia jak najlepszej koordynacji celów i środków;

Perspektywy w regionie Morza Śródziemnego

15. popiera wprowadzenie strategii makroregionalnej dla basenu Morza Śródziemnego w celu stworzenia planu działania na rzecz wspólnych wyzwań i problemów stojących przed krajami i regionami obszaru Morza Śródziemnego oraz zorganizowania tego obszaru o zasadniczym znaczeniu dla rozwoju i integracji Europy, i wzywa Radę oraz Komisję do szybkiego podjęcia odnośnych działań;
16. jest zdania, że śródziemnomorska strategia makroregionalna, w której uczestniczą organy UE oraz władze krajowe, regionalne i lokalne, organizacje regionalne, instytucje finansowe i organizacje pozarządowe z europejskiej części basenu Morza Śródziemnego oraz Unia dla Śródziemnomorza i która jest otwarta na kraje ościenne lub kraje ubiegające się o członkostwo, może znacznie poprawić współpracę terytorialną na tym obszarze w wymiarze politycznym i operacyjnym; podkreśla znaczenie czerpania z doświadczeń, dostępnych zasobów i osiągnięć istniejących organizacji regionalnych;

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

17. podkreśla, że makroregion obejmujący basen Morza Śródziemnego mógłby zagwarantować wzajemną komplementarność poszczególnych programów UE i jak najwydajniejsze wykorzystanie istniejących środków finansowych oraz przynieść rzeczywistą wartość dodaną w ramach konkretnych projektów prowadzonych przez Unię dla Śródziemnomorza i włączyć zainteresowane państwa trzecie i regiony na etapie określania strategii, przy wykorzystaniu do tego celu Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa oraz zachowaniu pełnej zgodności z zasadami praworządności i poszanowania praw człowieka, podstawowych wolności i demokracji, a także w razie konieczności przy promowaniu zasady „więcej za więcej”;

18. podkreśla znaczenie regionu Morza Śródziemnego jako zdecentralizowanego obszaru współpracy – wykraczającego poza ścisłe granice geograficzne – na rzecz umocnienia ponadregionalnego podejmowania decyzji i wymiany dobrych praktyk, zwłaszcza w zakresie demokracji, praw człowieka, praworządności, ekologii, rozwoju gospodarczego, ekoturystyki, a także partnerstw kulturowych, badawczych, edukacyjnych, młodzieżowych i sportowych; podkreśla szczególne znaczenie edukacji jako katalizatora transformacji demokratycznej;

19. uważa, że makroregion śródziemnomorski musi rozwijać się zgodnie z międzynarodowymi standardami w dziedzinie praw gospodarczych, społecznych i kulturowych, w szczególności zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka oraz Konwencją Unesco w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego;

20. wzywa Radę do realizowania jej konkluzji z dnia 24 czerwca 2011 r. i do wzięcia pod uwagę gotowości okazanej przez odnośne terytoria na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym w odniesieniu do adriatycko-jońskiej strategii makroregionalnej, powiązań historycznych, tradycji oraz podejmowanych inicjatyw, poprzez przyjęcie tej strategii w nadchodzących miesiącach, tak aby uczynić pierwszy krok na drodze do wprowadzenia strategii makroregionalnej w regionie Morza Śródziemnego;

21. podkreśla, że strategia dla makroregionu adriatycko-jońskiego jest ważnym czynnikiem pojednania terytoriów Bałkanów Zachodnich i może wspomóc położone tam kraje w dążeniu do członkostwa w UE;

22. wyraża nadzieję, że w zachodniej i wschodniej części regionu Morza Śródziemnego pojawią się również strategie makroregionalne mające poważny wymiar morski i uwzględniające specyfikę licznych śródziemnomorskich terytoriów nadbrzeżnych i wyspiarskich oraz potrzeby związane z ich rozwojem; jest przekonany, że w przyszłości w ramach tego typu strategii należy zwracać większą uwagę na ochronę środowiska, różnorodność biologiczną i zrównoważoną turystykę;

23. wzywa Komisję do faktycznego wdrożenia art.174 TFUE za pomocą planu strategicznego w celu przewyższenia ograniczeń strukturalnych terytoriów wyspiarskich oraz zapewnienia warunków dla wzrostu gospodarczego i efektywnej spójności społecznej i terytorialnej; podkreśla, że szczególnie nacisk należy położyć na zapewnienie pełnej dostępności i ciągłości terytorialnej tych obszarów z kontynentem za pomocą odpowiedniego finansowania; ponadto wzywa Komisję do przyjęcia środków, takich jak podniesienie progu pomocy *de minimis* dla wysp, ze szczególnym uwzględnieniem sektorów rolnictwa, transportu i rybołówstwa, które przyczyniają się do uczynienia terytoriów wyspiarskich konkurencyjnymi na równi z obszarami kontynentalnymi, aby zmniejszyć dysproporcje w poziomie rozwoju poszczególnych europejskich regionów oraz zapewnić ich skuteczną integrację na jednolitym rynku;

24. wyraża nadzieję, że Komisja zajmie pozytywne stanowisko wobec wyspiarskiego wymiaru śródziemnomorskiej strategii makroregionalnej, szczególnie przy rozważaniu pomocy państwa, która stanowi uzasadnioną rekompensatę za trudności wynikające z wyspiarskiego charakteru, oraz przy dostosowywaniu polityki spójności oraz polityki badań i innowacji do szczególnych potrzeb wysp w celu zacieśnienia ich integracji z kontynentalną Europą;

25. podkreśla znaczenie kultury i sektorów kreatywnych jako podstawowego filaru rozwoju i tworzenia miejsc pracy w regionach wyspiarskich;

26. wzywa Komisję do wskazania instrumentów niezbędnych do oceny i ewentualnego uruchomienia nowych inicjatyw makroregionalnych w zachodniej i wschodniej części regionu Morza Śródziemnego, takich jak projekty pilotażowe;

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

27. podkreśla, że główne działania na rzecz rozwoju makroregionu Morza Śródziemnego powinny być ukierunkowane na odpowiedni poziom współpracy subregionalnej w zakresie konkretnych projektów i obejmować sieci energetyczne, współpracę naukową i innowacyjność, sieci na rzecz kultury, edukacji i szkoleń, turystykę, handel, ochronę środowiska, zrównoważony transport morski, bezpieczeństwo na morzu oraz ochronę środowiska morskiego przed zanieczyszczeniami, przełowieniem i nielegalnymi połowami poprzez stworzenie zintegrowanej sieci systemów sprawozdawczości i nadzoru działalności morskiej, wzmocnienie dobrego zarządzania i skutecznej administracji publicznej, tak aby stymulować tworzenie miejsc pracy;

28. jest zdania, że dzięki skoordynowaniu tych trzech strategii makroregionalnych – zachodniośródmorskiej, adriatycko-jońskiej i wschodniośródmorskiej – możliwe będzie prowadzenie całościowej polityki na rzecz całego basenu Morza Śródziemnego współpracującej z priorytetami określonymi przez organizacje regionalne i międzynarodowe, a zwłaszcza przez Unię dla Śródziemnomorza, i przy stosowaniu najlepszych praktyk, które mogą pomóc w osiągnięciu strategicznych celów UE w zakresie inteligentnego i trwałego rozwoju gospodarczego;

29. uważa – zwłaszcza w następstwie wydarzeń Arabskiej Wiosny – że istotne jest, aby nowy makroregion przyczynił się do zdefiniowania wraz z państwami trzecimi nowej strategii właściwego zarządzania napływami imigrantów, z należyтым uwzględnieniem wzajemnych korzyści płynących z większej mobilności, w oparciu o zwalczanie ubóstwa oraz wspieranie zatrudnienia i uczciwego handlu, co przyczyni się do stabilności makroregionu;

30. uważa, że biorąc pod uwagę, iż śródmorskie obszary UE mają wspólne granice morskie i lądowe z krajami Afryki Północnej, strategia makroregionalna przyczyniłaby się do rozwoju południowego wymiaru polityki sąsiedztwa UE, zyskując konkretny wymiar terytorialny gwarantujący lepsze zarządzanie przepływami migracyjnymi, a także wywierając pozytywny wpływ na wyniki gospodarcze odnośnych krajów;

31. uważa, że w ramach strategii makroregionalnej w basenie Morza Śródziemnego należy skoordynować obecne fundusze UE, szczególnie fundusze polityki sąsiedztwa, polityki spójności oraz współpracy terytorialnej, w celu wdrożenia projektów zmierzających do podjęcia wspólnych wyzwań, takich jak ochrona i umocnienie eurośródmorskiego dziedzictwa kulturowego; przypomina o znaczeniu skoordynowanej i zrównoważonej polityki sąsiedztwa na rzecz krajów południowych oraz o kryteriach selekcji projektów w dziedzinie kultury finansowanych z EFRR w celu sprostania tym wyzwaniom;

32. podkreśla znaczenie sektora twórczości i kultury oraz uważa, że ten sektor gospodarki będzie miał coraz większe znaczenie dla wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w omawianym regionie; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na wdrażanie programów wymiany kulturowej i akademickiej, a także na zacieśnienie powiązań kultury i stabilnej turystyki;

33. uważa, że turystyka kulturalna może mieć szczególny wpływ na region Morza Śródziemnego zarówno z gospodarczego punktu widzenia, jak również jako czynnik wzajemnego poznania i zrozumienia międzykulturowego;

34. podkreśla, że makroregion śródmorski sprzyjałby dialogowi międzykulturowemu i wzbogaceniu wspólnego dziedzictwa kulturowego Unii Europejskiej oraz mobilizacji społeczeństwa obywatelskiego i tym samym zachęcałby organizacje pozarządowe i mieszkańców regionu Morza Śródziemnego do udziału w programach kulturalnych i edukacyjnych UE;

35. przypomina, że edukacja odgrywa podstawową rolę w demokracji oraz rozwoju społecznym i ekonomicznym, oraz zwraca uwagę na znaczenie szkoleń zawodowych dla walki z bezrobociem młodzieży;

36. podkreśla, że w kontekście makroregionu śródmorskiego oraz biorąc pod uwagę motywację młodych ludzi, szczególnie w państwach południowych, ważne jest zacieśnienie współpracy dotyczącej młodzieży poprzez promowanie europejskich programów i tworzenie synergii z pracami Śródziemnomorskiego Urzędu ds. Młodzieży;

37. podkreśla, jak ważne jest skoncentrowanie się przede wszystkim na młodych ludziach, ponieważ będą oni stanowić podwaliny nowego pokolenia, a także wywrą największy wpływ na to, w jaki sposób ich kraje stawiają czoła przyszłości;

Wtorek, 3 lipca 2012 r.

38. w celu wspierania programów wymiany, dynamicznych badań naukowych, innowacyjności i uczenia się przez całe życie zachęca do tworzenia sieci współpracy ze szkołami wyższymi i instytucjami badawczymi w ramach przyszłego makroregionu śródziemnomorskiego i do rozwoju infrastruktury edukacyjnej w tym regionie oraz do usuwania przeszkód w przepływie studentów, osób szkolących się, młodych wolontariuszy, nauczycieli, instruktorów, pracowników naukowych i pracowników administracyjnych; podkreśla konieczność podnoszenia jakości nauczania i badań naukowych w ramach tych sieci poprzez odpowiednie finansowanie i wspieranie programów „Tempus” i „Erasmus Mundus”, w szczególności z uwagi na niewielką liczbę beneficjentów programu „Erasmus Mundus” w regionie Morza Śródziemnego;

39. uważa, że mobilność artystów i sztuki w rejonie Morza Śródziemnego napotyka na szereg przeszkód, które różnią się w zależności od kraju i regionu oraz są powiązane nie tylko z trudnościami z otrzymaniem wizy, ale również z niskim statusem artystów oraz z ich warunkami życia jako twórców dzieł artystycznych, w szczególności w państwach południowych; uważa, że makroregion śródziemnomorski będzie służył wspieraniu wzajemnego uznawania statusu artystów, stworzy okazję do rozważenia kwestii mobilności oraz do optymalnego wykorzystania programów szkoleniowych, współdziałania w ramach sieci i swobodnego przepływu podmiotów działających w dziedzinie kultury, artystów i dzieł artystycznych;

40. wzywa do wdrożenia w następnym okresie programowania eurośródziemnomorskiego programu „Erasmus”, którego celem jest zachęcanie do transnarodowej mobilności studentów po obu stronach Morza Śródziemnego, a także eurośródziemnomorskiego programu „Leonardo da Vinci” dla młodych ludzi, którzy w ramach strategii makroregionalnej pragną odbyć szkolenie zawodowe za granicą;

41. podkreśla konieczność przyjęcia środków mających zapobiec nasilającemu się w tym regionie „drenażowi mózgow”;

42. apeluje o jak najlepsze wykorzystywanie różnorodności historycznej, kulturowej i językowej regionu Morza Śródziemnego będącej bodźcem innowacyjności i rozwoju sektora kultury i sektora kreatywnego oraz sektora turystyki; wzywa, aby zachęcać do nawiązywania współpracy przez muzea i ośrodki kultury oraz do sprzyjania takiej współpracy.

43. przypomina, że w krajach położonych nad Morzem Śródziemnym występuje szczególne zainteresowanie kinem europejskim i produkcją audiowizualną oraz że w dalszym ciągu ma to istotny wpływ na dialog międzykulturowy w regionie jako element obecnego etapu rozwoju demokratycznego tych społeczeństw;

44. sugeruje, że należy prowadzić szerszą współpracę i handel z państwami trzecimi w celu wzmocnienia pozycji produkcji europejskiej na rynku światowym, w szczególności w regionie Morza Śródziemnego, a tym samym w celu promowania wymiany kulturalnej oraz podejmowania nowych inicjatyw na rzecz wspierania dialogu eurośródziemnomorskiego i postępów procesu demokratycznego w całym regionie, zwłaszcza w świetle zobowiązań podjętych podczas konferencji eurośródziemnomorskiej na temat kina;

45. wzywa zainteresowane państwa członkowskie do wspierania woli współpracy ujawnionej przy opracowywaniu niniejszego sprawozdania i zwraca się do przyszłej prezydencji cypryjskiej UE o wsparcie tego projektu, tak aby Komisja i Rada mogły w trybie pilnym przyjąć plan działania na rzecz śródziemnomorskiej strategii makroregionalnej; podkreśla także wagę współpracy międzyrządowej i międzyregionalnej w ramach rozwoju strategii makroregionalnej;

*

* *

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.